

KOHANE MATUS

Ivar Sild

Kohane matus

(neljateistkümnes raamat, luuletusi 2019/20)

LauaPealne

Alliku küla 2021

© - Ivar Sild, 2021

toimetas Mara Kratt

kujundas Erni Kirss

trükkis Trükiviis

ISBN 978-9916-4-0341-9

SISUKORD

VAAKUM JA AUK

Kes ma olen?!	11
Enterluule?	13
Väga semusentimentalistlikult	14
Apaatia	16
Ellujäämisest	17
Ühesõnaga	18
Ei loe	19
Seiskumised	20
Mäleta katkemist	21
Veel üks	22
Vastiku luule	23
Suuga	24
Mинnes koos	25
Pühapäeviti	26
Mäletada inimest	27
Mõttetu mees	28
Moralism ja maailm	29
Salalik kiim	31
Kuidas minna	32
Hetkekski	33

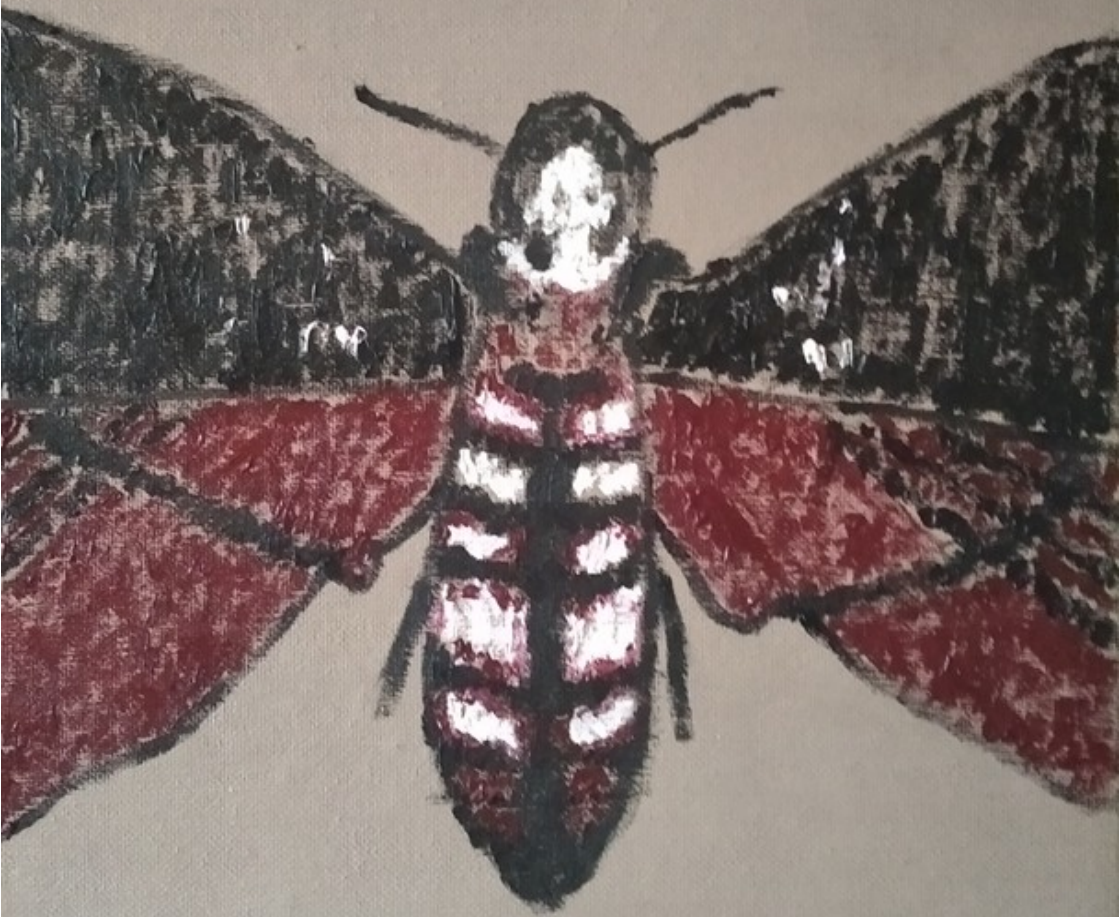
KAABLID LÄBI

Leidkem	37
Märgiline üleüllus	38
Väga egokeskne sentiment	40
Tahtes tagasi	41
Kuidas küll	42
Ei mõista	43
Tootmine	44
Hoolimatu	45
Oled see	46
Inerts	47
Enesekesksus	48
Äkki raiuks	49
Kuivus	51
Olematuses	52
Elab ja oleb	53
Teisiti	55
Tähised	56
Surematus	57
Anudes	58
Sõitmine	59

LÕPUTUD VOOLAMISED

Enam ei	63
Bioloogia	64
Rutiin	65
Muutumine	67
Vaat siis	68
Kiitmine	70
Sama sulam	71
Eelleping	73
Õöd on siin	75
Laetud	77
Kiusatus	78
Hirmunud mees	79
Või ei	81
Voolamine	82
Orjaja	84
Argiselt	86
Ükskord ehk	87
Taastumine	88
Ikka veel	90
Või tee või	91





VAAKUM JA AUK



KES MA OLEN?!

kui ma poleks

põisõieline

paislehtine

peajalgne

sirelisuru

siis ma mäletaks

miks päikesekuningas

oleks peaaegu ootama pidanud

ent tegelikult

olen otsustanud emmata kõiki niiskeid

higiseid klaaspindu

millest kumab teinekord

ajatut pääsmatust

ligi sinu ligi tema ligi ihu ligi

lige higi

kumab läbi

et lähemale tahaks

kuigi aiva kaugemale

viib reaktiivmootorne masin

tiibadel
kattetiibadel
mis ei vurise enam
on kuivanud piiskade randid

ENTERLUULE?

mina

tegin

id-kaardi

ühes

PPA

punktis

läks

mitu

tundi

pärast

Nõmme

parkmetsas

vägistasin

hundi

mitu

tundi

VÄGA SEMUSENTIMENTALISTLIKULT

ah

joon mina ateljees hommikuteed

seada rohelist

kui tuleb mu pöörane kõuts

ning tahab pai

kass ju

targem kui mina või maailm

ilma näljaseim

tuleb siis kass ja tahab pai

vaatan aknast välja

ah

oh

kui te teaksite kui kaunis on saarepuu

mille kuivanud

mustad viljad

nagu lepakäbid aknast paistavad

hõreda rohelise taustal

oh

ah

kui te vaid teaksite

kui ilus on luule

kui ma oma kassi

sabajuure pealt sügan

oh
ma oskan nii kaunisti teile ütelda
et kevadest on saamas suvi
ja kaotamas on huvi
inimene ideoloogiate vastu
ma olen nii tark

APAATIA

sümbolid kui põlevad
lõplikult
ja sa kehitad õlgu

tiba kuskil on nälgivat
niiske pilguga elajat
aga kehitad õlgu

nöör on vist kuuris
ja seep vannitoas
ja taas kehitad õlgu

ELLUJÄÄMISEST

jää jääb öösel lukku
ja enam edasi ei sula
kuskil kuulda laevahukku
film ei olnudki nii pula
ma mõtlen et maailm
on ratas või rula
ilmaennustus või eesti film
kehtetuks muutunud rubla

jää jääb öösel lukku
ja Gretal sulgub suikvel silm
ta jääb tukku ta nukkub
kookonist saab vikerkaareline sirm
ta tiivad katavad sinise laotuse
ja haarab tugevaid kiskjaid hirm
nad nulliks loevad elu ja kaotuse
vigin ja ving on ne tegelik sarm

ÜHESÕNAGA

kui ma oskaks sõnaga
siis ütlekski
ühega

aga pigem nulliga peaks
paljastama pea
tühjaks jätma
kõik tulevad käesurumised
ja suudlused
kalendris

ega enam ei saagi
ent see on see teos
ja töös masin
mitte vaba tahe

mina ei ütle enam
kui juba lendavad
kariloomad
ma olen vaakum
ja auk
värvitu

EI LOE

ah

sa fotodele annad oma tundekeese
eriti neile meeminimelistele

ah

ma ütlen ah
sa enam ridu ei loegi
nagu mu vana kass ei poegi
ja oma sisimast leidsin sureva soegi

ah

sa annad end ja ma annan end ka
aga pärast kirikus küsib
üks kahepalgeline vend
kuhu sind pandi
ja kuidas

SEISKUMISED

kurb kui laastud lendavad
ja teil lõpevad pöörased ideed
ning bideed
on allahindlusega kallimad
kui ehituspoe plakativärvid

äkki te tajute
teie jah teie
et valguses ja varjus
on omamoodi bond džeims bond
ja ajalehest loed kuulutusi
bondingust või joogast
või rühmateraapiast

laastud lendavad
ja eile lõpetasid sinililled
oma staaritsemise
võilill hingab kergemalt

MÄLETA KATKEMIST

kas mäletad et roomasid ringi
kui libliklimanelimukas elik tõuk
viljarõuk ei olnud su küllusele osutav
tahtsid enamat

ma mäletan et hoomasin sindki
hui libeilmeline himukas elik õud

...

vaat siis enamat

mõnikord katkeb kultuur
ja
või
maailm
seal kus enterluule sugutab romaaniga

mõnikord katkeb kultuur
no
mis
siis
ikka
teha

VEEL ÜKS

ahh

ärge ütlege et minust saamas

on järjekordne kloun

või saarmas

kes ujuda ei oska

vell nõun

in da vööld

ähh

ürgset etelge kuis saurused

jooksevad pargis

või taurused

kel sõrad mutta takerduvad

ma argi-

päevas pingutan vööd

VASTIKU LUULE

kui sa oled kibestunud väike vanamees
kellegi kuuendalt
või sajandalt
korralt
siis
sind ei huvita
kuidas maailmaga hakkama saad
niiehknaa oled vastik ja loll

kui ta poleks libestunud ja väike polonees
taevas seesamune et äike
ei kuule tast
või sajata
kurrat
viis
vist ne i avita
hui ja Saimaga lokkama taas
touhktuu elab paslik ta toll

SUUGA

nagu kuku sa kägu
muldalindu
ma räägin ainult
millest miskit ei tea

see on saladus
ütles manatark
ellujäämise tarkus

või siis tukub su nägu
kuldapindu
sa röögid vainult
kuhu kuskilt ei pea

tee on vabadus
mõtles vanapaks
tillu joomise kõrkus

MINNES KOOS

kuidas sa hoomad
et maailm sind tissitab tussutab
minema tossutab
kui Vin Diesel
kiirete ja vihaste
see tähendab kähkuka meestega

kuidas sa roomad
kui muu ilm sul taha keerab pöörab
alati ta hoorab
kui viin teisel
pähe hakand ja makku
see tundub kui loomastud nendega

PÜHAPÄEVITI

oli kord
et olukord
oli

pärast seda võtsid eestlased suhu
veidi leiba
küpsetasid pannkooke
kodus
iga päev

siis hakkas juhtuma
et tööd ei olegi
tööd ei tulnudki
ja nii nad välja surivadki
need
metsapullid
need tarvad

aga muus osas
läheb eestlastel hästi
jahu on
ja
induktsioonpann

MÄLETADA INIMEST

kas keegi
keegigi
mäletab
et oli rahu

misse rahu oligi
küsis fremenist džihhaadisõdalane

kogu aja painutame kokku
omi tundlaid ja ajukäärusisi
et olla

inimene

kas mäletad
kuidas see oligi
et ta on
teine
aga
ikkagi inimene

MÖTTETU MEES

mul vahel vahe valu kahel kannil
sa mu kannul käid ja ütled
sa alati ütled
kuis on õige
rõlge tõrkuv tõde
sulakuld
voolab üle huulte

tead üle tormituulte ma enam sellest ei
ma ammu juba ei ma tahan ütelda
et mõtelda ei oska aga sina muudkui
tõde tõeliselt vajad ja ajad ojja merre verre
ma tulin su perre ja see lõks on purukuiv

täna tänan ja koogutan
noogutan isegi vist
sest on rist kakelda ilmaga

ilma ka aga see on minu süü
ehkki minu töö
s.t
ess tee
see tähendab
mitte miskisust

MORALISM JA MAAILM

kui britnispeers
või otleplaand
laulavad meediumis siis
mis siis ikkagi ütleb
et

toksiline toksiin
läbi pooride taas välja imbub
higi
vanasti oli se nimi higi

täna hakkab iha ihutuks muutuma
mul ei ole kerge seda öelda
aga ihu solvub kui mina
kuidas siis see sõrmede ja
käsivarte
reieriivamiste
kvintessents nüüd kuhtus hajus lahtus
kas ma jälle ütlesin jumalale
et tarvis karmi moraali
sellist
mallepärnalikku

kuidas see on
et universum lubab meil supelda
omaenese sogas
püüust valemisse panna ilmaruumi
ilma rummita
aga meie s.t mina või sina
mkm

lutsuta kosmos
lutsuta

SALALIK KIIM

ma arvan sest ma arvan
et su sõnad kunagi ei
tühja

ühtlasi arvan ma
et sa oled ilus ja seksikas ja
ma olen abielus päss
palun vabandust
et üldse lootsin

ma arvan et ta arwab
et nood mõnad kunagi ei
enam

ühtlasi arvan ma
et tal on õigus ja tarkus ja
ma olen abielus päss
talun alandust
et üldse lootsin

ma arvan ühtlasi
pole tundeid ühtlasi

KUIDAS MINNA

kui mu süsinik-vesinik-hapnik
kord otsa saab
siis leelisega võib ju väetada

ent ma tegelikult ei mõista
kadumise rituaale

minemine on lihtne

terendab silme ees
jäärpäiselt marsid
maa vappub
kõht vappub
koivad muutuvad pehmeks

HETKEKSKI

paned pähe tutimütsi või siis küüliku
uhad joosta uhad kose all ihu
lõpuks on kõik üks enese loomine
kui otsa on saanud tahta uimas uimerdada või unistada
lõpuks on kõik üks osa kõiksusest
ja paned peale Nirvana
orgasm on kiire ja ahistav
katarsis lükatud igavikku





KAABLIID LÄBI



LEIDKEM

otsige rohu seest või puude pealt
ent saagu üles leitud see
naaberkorteri Äliss
kellest keegi muud ei tea
et just selle
punakaspruuni ukse tagant ta ilmus
ja kadus se taha

otsige rohutuust iga ja puude peadele
tehkem pai
leidkem lohutust
eneste puupeadele
et
hälin ja raev

MÄRGILINE ÜLEKÜLLUS

kunnuseline semioos
ütles heaste
et inimene muudkui matkib
on
võimekas jäljendaja
mitte ajaja

miski ürgkreekaline filosoof
kolumnist nagu muttmikkpärnits
ütles et ilma jäljendamine on tähtsaim
ja mede esmakursuslased jäävadki
esmakursuslasteks

jäljendamine on peegel
ja peegel
ja peegel on talumatu üleekspluateeritud metafoor
eksole

jäljendamine pole loovus
aga juhus
tekitab vea
elik errori

ja usk
üksikisiku kujundisse
kasvab arutuks

VÄGA EGOKESKNE SENTIMENT

igal hommikul kui ma
tavaliselt ma tõesti
lükkan laud üles ja kiikan valgust
mis on kuradima vastik ja häiriv
aga see nutifoni äratus muudkui lärmab

igal hommikul
siis kui kohv on teisele voodi taritud
ja vanainimesele rohud antud
ja kassidele söök
siis

igal hommikul
kui juba taas tukkuda tahaks
ma vaatan
millise võrratu
filigraanse pintsliga
tõmbas evolutsioon saarepuuksad ja võrad
mu akna taha

igal hommikul

TAHTES TAGASI

kappi tagasi roomab Karlsson
ja väike
väike
väike vaaraosipelgas
et süüa päikses suland suhkrut
ilastada itsitada

tappi hoomab Larsson
ja suur
suur
suur romaan lohest ja tätoveeringust
et vajuda unustusse Hollywoodina
mälestatud mäletsetud

appi hoorad
kas on
veel kuskil
kuskil
kuskil ruumi
ei kõik on täis
täitsa täis

lastud

maha

KUIDAS KÜLL

helendab ja sillerdab täheke
väike väike

oh
neil `meeriklastel pole ka maitset
kuidas nad ometigi
Walt Whitman`i sünnitasid

samas
kuidas eestlased suutsid
elule puhuda
Elo
või Betti
või Paul-Eeriku
või Ehinid kogu kambaga
kuidas

ahjaa nähtus meedias
ei tähenda nähtust
see on üks kahjulik arusaam
loovuse toetamisest

LUGESEM

LUULET

EI MÕISTA

vaikselt lärmakalt

õnnrämedalt

vihm

langeb kukub

terrassi

põrmandkatusele

ja ma korjan oma valgete

segi ikka veel pruunide

mikromeetriste

iseseisvunud olendite vahelt

tundeid

kuis nad sinna

küllap keski juhatab

sõneleb

ja sõnub

mi niht veršteen

TOOTMINE

luhtuvad veed
need
kus Krupskaja suplemas käis
ja ta kallim
kuidas toota legendi
toota brändi
karjatüdrukust
kõögikatast

kirjakast on umbes voldikutest

kuidas toda nimetadagi
ole vait ori
kuskil on meri
ja teisal pori
rebenenud on käis
ja ilm on hallim
keski kirjutas revidendi
undrukust
ja ihkas ratast

HOOLIMATU

kõik jääb kaugeks
kui olla eemal
kui tasa hoolida vaid vähesest
vabaduse veider fantaasia
unenägu
loob end igapäevastes mustrites enesega
ei sunni minema
ei nõua kõnelemist
mööda laseb lennata pilvedel ja rebitud lehtedel
vett viskab ehmatuseks silmile
ning jälle ärkab taas
et suruda käed maakera sisse
südameni tuumani
kõrvetada sisemise vooluga

OLED SEE

vana narr

vaata

hakkab lõugades haigutama tühjus

südaöö paiku

ja haigekassakaart ei kataks ka su hambaid

na pehmesti

kui veinine katt

sa oled hatt

juunikuõises niiskuses

mis keskendunud higina seintel voolab

ja su aknal

ja ta ihul

sama narr

saata

ilmast eemale on lihtsam

kui jätta kratsimata

kihu ja kihulased

keskpäeva paiku

ja pangakaart ei kataks su laene

na kindlalt

kui suunurga tatt

INERTS

lasen lennata tiibadel
minuta
aegruumis
et kõrbenud sulgede kirbus
tooks tagasi lõigatud kõied
murtud kalju
või oli see
aheldamata Prometheus

lasen lestadel ujuda ja
varvastel või sõrmedel
kellegi jäsemetel
lasen liikuda
liituda
sündida taaskord siia maailma

miks

ega vanemad seda tea
nagu kurgki

ENESEKESKSUS

ikka veel otsid keskust
ilmaruumi kõhtu
ja muudkui hajudki õhku
se kera pealt mida Maaks
nad nimetavad

hajud tolmuks ja köhid
ja nuputad et
eremiidiigatsus
tühjusesse eemale
kuigi kõrb ega mäed ei kunagi
universum ka mitte

ikka veel otsid rahu
hajud enese tühisusse
ei taha teistega ühisusse
ne häältega mida kärajaks
nad nimetavad

ÄKKI RAIUKS

mõnel päeval on tähendus nagu
ööl
või
võol su priskemaks saanud piha ümber

mõnel hetkel on sama palju tähendust
elik peitunud teisast
metakirjandust ja semiootikat
kui hetked
enne
ajal
pärast
orgasmi

olrait olrait
ups ai did it ögain

küllastunud tähendus
tiinus
lubab haigekassakaardiga sõita PERHi
osakonda Paldiski mnt 52
mitte et
tegelikult tahaks

lihtsalt juba

mitukend aastat ületimmitud närvikimpe ja sensoreid
äkki raiuks kaablid läbi

mõnel ajal ei ole tähendust

nagu poliitkriisidel

või moraalsel räuskamisel

mõnel ajal

võib olla vaiki ja hajali

kui oskaks vaid

KUIVUS

puudutan oma nägu
sõrmedega nägu
olengi nagu
veidi tulvab hägu

puudutan oma nägu
ja hüsteeriasse meedia

puudutan oma nägu
köha tekib taas

puudutan oma nägu
soojuspump ei sure

köh-köh-köh
õhk on kuiv me majas

puudutan oma nägu
olen printsess nagu

OLEMATUSES

puudutun igast veiklusest veerel
igast torkest tormen

ma saan nii hästi ilmaga hakkama
et tuleks olla ilmata

õnneks polegi keelatud olla olemata
olematu loll eremiitlikus kolossis

lubatud on
mitte midagi

kuskil vööras kolossis hulgud
püüad meenutada kus on
kirjutuslaud
molbert
süntesaator ja saag

puudutan oma ümarduvat nägu
punduvat näonahka

ülemaganud igavese joodiku
unenägu

ELAB JA OLEB

mul on tunne
enamuse ajast mil ma ei maga või
mõnust
silmi

sotsiaalne konstruktsioon olen
peaksin lugema ärilehti
poliitikalehti
sotsiaalseid sopakaid
ja
kolumniste napakaid
sest

väga aeglaselt ja arglikult
vargsi voodi alt välja roomates
mitte kapist
eks
maailm mingi seniks
puhkusele
kuniks ma
selle laelaua löödud saan
või
uue pintseldamise käbarasse

ühiskond ülikond
ei ole ülim konn või põhjakonn
iga isik nigut sipelgas või päike
muudkui askeldab
muudkui elab ja oleb
nigut

nigut

inimene

TEISITI

vihm on sulgenud aknad
ja annab avangu rohule

kolme päeva pärast kostab
kõikjal üks tüütu ja virisev müra

mäletad
selle heina sees rullides
kui kubemekarvadest kolm puuki noppisin
ei mingit niitmist

miks nüüd siis on kõik teisiti
hullunud taimetapp
tapiga linna tagasi

TÄHISED

maa hakkab aurama sügishommikus
aknaklaasid märguvad
süda vettib rahulolust

päike tungib vaevu soojana
läbi nende auruvate peeglite
põrkab tuksuvast tiksuvast lihasest tagasi

õõvastav kalk kronomeeter
täpsemalt juhatab igavikku
kui vahel on
ei ole
täht taevas

SUREMATUS

kunagi ei taastu universumis
mõttetute inimloomade
pühalik ühendus
pühendunud püüdlus enesest välja
paremaks kui muldub kulu

teada on et nad kallavad kannust kannu
keraamilisest kausist keraamilisse
tapetud marjade piiskasid
või ihuvedelikke
joogiks isegi vett tarbivad

nad jäävad üksi
ent ei tunne end üksi
sest iga öeldu on siinsamas
ukse akna ekraani taga
sõrmeotsaga puuduta vaid

legend räägib
kaugest hoomamatust tulevikust
aegruumi sünnib üks
kes päriselt eemale kõnnib ja jääbki
ning keda keegi tegelikult ei tea

ANUDES

kui sa mul ütleks
et vaikus on vaid pamflett
siis ma meelega

tegelikult keelega ei tee
kärbsesepesagi

kui sa mul
ütleks vaid
siisap oleks su omad kõik nad
maailmas

kui sa ütleks
ükski jumalategu
pole mu jaoks võimatu

SÕITMINE

ei kasva ei kohane
kui ära sõidab Siberi rong
või Berliini
Viini

katus sõidab ka kuhugi
sisse sajab
kogu lõrts
ja radioaktiivne sudu

vikervärvides kohtasin
vanaema
tantsimas kui naftamekiline
õliplekiline

sadu ei saa peatada
peksavad maadligi
heinakõrred
lahti ladvad
orjade turjad turgudel

katus sõidab
kut kirstukaas pääle
kut kirst krematooriumis
kohane matus





LÕPUTUD
VOOLAMISED



ENAM EI

suured karud
kunagi enam ei maga
uitavad ja karjuvad
rõskusest näljast
üksindusest

kuni ne kisa vaikib
väsinud heina

keegi ei saagi teada
kui ümarad olid
kõhud
kui vaikne oli
ja valge
kord lumi

BIOLOOGIA

iga luuletus on iseväärtus

ise

seisev teos

kut türa

kahjuks ei oska filoloogid koolides nii

seletada luule olemust

olgu siis seisev türa

või lõpmata sügavik vitus

luule on õilis ja püha

nagu eesti näitlejad

kantud pasteedilisest haledusest

ja kurbtusest saamata jäänud vorstist

luule on õis ja üha

ta nühib end vastu mesilast

see ongi luule

muu on ajakirjandus

RUTIIN

kell viis

null

kolm

hommikul on maailm muutunud avaramaks

kui su suguelund

lihtsalt ei mäleta

et olemas on

kõllides teeb häält

üks puiestee

sõpruse puiestee

tunned et peegeldus

miraaž

ja ei suudle bändimehi

sest nad pole

aga hommikul

kell

viis

null

kaheksa

ei kahetse

et vahest see

maailm on olemas ja maha

elik maailmisse minna ei saa

minu riik ei ole siit riigist

võtad
tikksae
pintsl
haamri
või
klavka
ja
teed
TÖÖD

MUUTUMINE

saatust tunnevad kassipojad ja merekool
kui läheb ära hool
mis narkolaksuliselt laksab debiilpoliitiku õlale
surudes mõlale
saab kiiremini edasi Jaanson ja Jüri
kui on lahvatanud tüli Türi
märiilin mänson äkki polegi muud jäänud
kui liikumatu liikumine teise tahteline sääanud
eilse unustama
ja noored unistama
helgemast
või selgemast
maailmast ehk et kardetakse sootuks
ja sootust

VAAT SIIS

kandlehelinas kasteheinas
laulab Haddaway
või oli see Selena Gomez
armasta ja armastusest ja arm

milline nüansirikkus
korda neid sõnu kuniks
mäletad et neid ongi
vaid kolm

ära lase end häirida
lõhnade
ilmete
vaadete
mille iganes
s.t maailma
sümfooniast
oratooriumist
kantaadist

kolm sõna
kolm duuri
kolm sina
kolm puuri

võtan kirve
kekslen kebja metskitse või väikehirvena
päevitamata perse välgub kevadpäikeses
raiun selle kuradi nartsissi maha
vaat siis laav

KIITMINE

ühtäkki
käksi
ma ei oskagi ütelda
kuku sa kägu kuldalindu

kuis iganes ma tahaks sul
PMST
jou
kõva vend oled

aja suhtelisusest lähtudes võksin teavitada isikut
olulisimast statistilistest andmetest lähtuvalt
pane tähele
teie teod on äratanud tähelepanu

käkimäe kägu
ja frõuseni elsa
ületanud siberi keltsa
pühid lumeräitsakaid ja hägu

ma siis ütlen kut kohane
sa oled normaaaaaaalne

SAMA SULAM

mõnikord mõtleb vabadus
(see tähendab
et sina mõttled)
kui minema kõndida
siis su elus ei muutugi miskit

harvil hetkil langeb
kõrvadesse uskumatu kõla
kaja ja mälestus
universumi koorist
mu sõber ütles
et inimesed on nii
sellised ja tollised
ma kähvanuks et lolli(se)d

mu sõber on tark ja üldse mitte vaga
ja mida pühakut ma siis ise
teesklen

miks mõnikord vabadus
moraal
vangistus
koraal

kõik on ühtesulanud elutõde
elik vaim nõder
ja labasus

EELLEPING

veeeeeeeee!

anna andeks

aga pole siin

miskit vabandada

juba eile said mestmaasikad plödiks

astutud

ning nurmenukud niidetud

ära anna mulle andeks

et loomatapatehasesse

ma lihakehi ei vii

ehkki ka neil on tööd tarvis

s.t raha

pole siin miskit vabandada

et olen

kohanematu

matus kõrbekalmul

millalgi

ärge kohale tulge

tuha kallab kaasa niiehkni
kadakate alla

kuidas sõlmida kokkuleppeid

endiselt Toome Koidu tämbriga
meil vanne antud
leping sõlmitud

ÖÖD ON SIIN

ööliblik akna taga
laamendab või midagi

põrisev tiiblane musta
saarepuuvõrade pitsi taustal
Saue valla sall
läbi rehvi
annab ehk tõmmata

aga päeval olid kimalased
muudkui püüa ja saada tagasi
meeorjusesse
või oli see õietolmu
või astmaatiline
tolmuallergia

igatahes
päeval olid värvilised kimalased
öösel mustjad sirelisurud

kui surud
siis sured

ütles imalailmeline meediastaar
ning toppis rullikeerat ajakirja
samusessegi

ööliblik akna taga
tahab ja unustab selle paiga
selge joonega saaresiluetid
jäävad mängima
pimendamata taeva taustal

LAETUD

mõnikord öeldakse
õnnelik
no nii õnnelik
et kured ka ei sure

mõnikord ütlevad sanderõigused
mädaneb välja
ja me lähemegi välja
elik õue

keset virvarri
mis paneb pööritama süame ja pää
me unustame vaadata enese põue
kas too rütmimasin
ikka töötab

laenan ikka teistelt
krokodille ent
kaks meetrit kuuri või vannini

uut akut kellelgi

KIUSATUS

kartusest tõtlilikud debiilikud
nagu mina
või mu väikevend

me lihtsalt loodame
et
inimesed on maitvaigulikult
ilusad ja head
ja tema teab
ja meie teame

täna tundus veiklus peakokanoal
särav
ahvatlev
tiba sundivgi
lõika

vaatasin torustumise sinakaid jooni
naha all
ei mingit liikumist
ei mingit kanalisatsiooni

HIRMUNUD MEES

väga vaikselt hiilides
võid komistada
feminismuse otsa
ja ehmuda
ehkki lihaseid
üleliia ja pekki
ikkagi nagu
ämblik või hiir

väga vaikselt hiilides on tore
et saad ikka ja alati sellest rääkida
nagu viiksuv kajakapoju
rääkida internetis ja meedias
kuidas
sind lapsena ehmatas
feminismus
nagu naabri kuri koer

lihtsalt et mehelikkus
ei ole feminismuse kartmine
ega ka ämbliku või hiire
kuidas seal õnnelolmeteistkümnes
Veesaare Anne manaski

lase vabaks

lase vabaks

lase vabaks

VÕI EI

kas ma lähen
kas sa lähed
kui kaugusest paistab või ei

röögatud kuldkulinad
hõbehelinad
ja mõned pärispärlid

ma tahaksin aru saada
millele kirjutatakse alla
ja kellele lüüakse
vastu hambaid

hele laks
ja hambutu irvitus

hele laager
valge viin
lõppeks on vaid tüükad
tüükad tüükad igal pool

kas ma tulen
kas sa tuled
kui lähedust on või ei

VOOLAMINE

rütm läheb käest ära
kui muudkui
astuda mööda
astuda uuesti
olla alati jõgi

ainult et
Emajõgi on jõgi
ja Pärnu jõgi
ja Pirita
lõputud voolamised

ei saa olla kui kõik
H₂O molekulid üritavad teistest ette jõuda
korratu seinana
laviinina langevad ilma peale

Fata Morgana
Femme Fatale
Homme Fatale

jube tüütud paratamatused
painutavad su kohanematuse
enda energiaks

ja lähedki katki
põrkled kive mööda allavoolu

ORJAJA

kas ma nüüd annan
daimonitele jalavaeva
või sõrataudi
vähemasti säärekrambid
kuna ma ei ohverdagi ega ukerdagi
altarikivide poole

Sokrates

Sokrates

õu

Sokrates missa jaurad seal delfis
tule siia
miks nad ei taha süüa
need daimonid

läheb väike vennike
kõnnib kindel kõnnike

jumalatega on lihtsam
kondid ja läikiv rasv
eksju Prometheus
tulel pole ka viga

küllap aim on iga
mehe sees
kelle poole urvi ajab

ARGISELT

kõvatasime rannas sugu ja seda teist
aga ei meeldinud sugugi

pärast lugesime lehest et roll oo kadunud
keegi ütles ja ma kohe ei suuda
kohe ei tõuse

ülevamineva aastal kapsad
noh need päised peased
need läksiva mädaks
mädanema
kõdunema

sel aastal
paistis toobrikuus karge päike

ÜKSKORD EHK

kaarleek või martäänahi
millest unistasid
vanavanemate eakaaslased

aga ükskord algab aega

mil kogu maa saab elektrifitseeritud
ja pirrud susinal kustuvad vannis
koos steariinvahast pühadele õdedele

kaarleek või martäänahi
või oli see Higgs Boson
või ta liigub siiski

aga ükskord suren ma niiehkni

TAASTUMINE

kõik saab korda
jutlustades põõningul
viimastest otsingutest
kreembrülee sügavustest
ja grillgaasi olemusest

võiks valida ühe kahest abirattast
et pilduda pohlasid paremale
vaarikaid vasemale
humalaid hüvale
karusmarju kurale
võiks valimata jätta jalgratta
millega „meeri popins”
kukkus rabaservas
hukkus uppus

üldiselt on tripod
ja tritsükkel tasakaalustamata
püsimatud roostetavad
kummitud
kulunud värviga
ununenud maakividest keldrisse
vanaema juures maal
mis nüüd on linnapiir

kõik saab korda
jutustades öös ja vingus
lõkke ja suuga
kuidas midagi ei mäleta
kes kukkus
kus hukkus
miks lukus
on mälu ja süda

IKKA VEEL

hästi harva olen vahel hull
ja ütlen taas et miski pole veel ju tull`
ent Sina juba silpe loed
ja ütled et on kõikjal roed

ma armastan Su ema elik ämma
ja pahklikuks on muutunud mu kämmal
ent päriselt ei mäleta
kuis ääres tee ei hääleta...

ah, võtku saatan mede abielu
ent meitel oleks ikka pisut melu
näh kummardades kraavipervel
on leida sinililli pervol...

VÕI TEE VÕI

kui mind enam ei ole

siis sina ei saa kunagi mu kallal jaurata

kui mind enam ei ole

siis rohkem halbaisi maalisisi

ja luuletusisi

ei sünni

kui mind enam ei ole

siis äkki

tahtnuks

raamatut lugeda või

vaadet visualiseerida

eksju

kui mind enam ei ole

võta rahulikult

kalla tassi kohv

või tee

ja tee või

ära

